

SZARVAS

és Vidéke

XXIII. évfolyam 25. szám

ÖNKORMÁNYZATI HETILAP

2008. június 19.

EGY HÓNAP
MŰLVA
SZARVAS
VÁROS
NAPJA
ÉS

Esélyteremtő pedagógus

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium, központi Pedagógus Napi ünnepségen a közelmúltban vehette át a Körösszögi Kistérség Pedagógiai Szakszolgálatának terapeutája, Mátrai Mária Márta a miniszter által idén alapított egyik legmagasabb pedagógusszakmai kitüntetést, a Teleki Blanka Díjat, ami az esélyteremtő pedagógusoknak alapított kitüntetés. A mintegy másfélszáz ezer pedagógusból minden évben 100 kitüntetett van. Békés megyéből négyen kaptak ilyen elismerést, térségünkben pedig egyedül Mátrai Mária Márta. Az Országgyűlés Oktatási és Tudományos Bizottsága Tagjaként Földesi Zoltán, az intézményvezetővel közösen jelölte a kitüntetésre a Pedagógiai Szakszolgálat munkatársát, az odaitélt elismerés az egész intézmény munkájának elismerése is.

Az Év Jegyzője: Dr. Melis János

Zalaegerszezen rendezték idén a Városi Polgármesterek Randevúját, mely rendezvénynek, a Szféra Kft. produkciójának volt már helyszíne Szarvas is, amint az itt kiosztott – közönségszavazatok alapján összesített – Év Jegyzője és Év Polgármestere díj is volt már szarvasi tulajdonosé. Most ismét Szarvasra került az Év Jegyzője elismerés, a szavazók meggyőző aránnyal részesítették ebben a kitüntetésben dr. Melis Jánost. A díj újdonsült birtokosával beszélgetve elsőként arról érdeklődtünk, milyen érzésekkel vette át az Év Jegyzője díjat?

– Minden jó érzés, ami az általunk szolgált közösség megelégedését sugározza vissza. Azok miatt az emberek miatt is, akikkel együtt dolgozunk. Ehhez az elismeréshez ugyanis önmagában az esetleges egyéni teljesítmény kevés. Ami kell hozzá: elsősorban egy olyan hivatal, ahol becsületes, szorgalmas, kreatív emberek dolgoznak, ahol nem az áskálódás, széthúzás a lényeg, hanem az, hogy az adott feladatra koncentrálni tudjunk együttesen. A sikeres jegyzői munka másik feltétele egy jó képviselő testület, amelyik nem teszi ökölharcok színterévé az önkormányzati munkát, hanem – amellet, hogy mindenkinek meg van a maga pártállása, elképzelése, véleménye – a város előrejutása érdekében dolgozik. És nem utolsósorban a legközelebbi munkatárs, a polgármester, aki szakmai és emberi vonatkozásban is segítségemre van, miként én is igyekszem az ő munkáját se-

megfelelnek az elvárásoknak, nem azért hogy bármilyen díjjal is honorálják a munkámat. Ugyanez elmondható Babák Mihály polgármesterről, aki meg az Év Polgármestere cím birtokosa, s magától értetődő módon követeli meg a pontos, figyelmes munkát. És az is a munkánk minőségének színvonalát emeli, hogy a bizottsági elnökök, s a tagok is a szakma kiválóságai, így az általunk készített előterjesztésekről azonnal kiderülne, ha valamilyen hiányossággal bírnának, szóval nem engedhet ki az ember a keze közül ostobaságokat.

– Milyen volt Zalaegerszezen a Városi Polgármesterek Randevúja?

– Kellemes hangulatú, nívós rendezvény volt, méltó a Szféra Kft. hagyományaihoz. Szarvasról többen is részt vettünk: Babák Mihály polgármester, Kiszely Mihály, Besenczy Zoltán alpolgármesterek, Jambrik Ramola, pénzügyi osztályvezető, Mihaleczné Kovács Mária, kistérségi munkaszervezet vezető. Azt hiszem mindannyian nagyon jól éreztük magunkat.

– Az Év Jegyzője díj birtokában hogyan tovább? Van-e még innen is fölfelé?

– Mindig van fölfelé. Ez a díj is arra kötelez, hogy lejjebb már nem adhat az ember a színvonalból. Nem lehet hús pálmafák árnyékában lepihenni, mert a hivatali munkán mindig akad javítani való. Úgy is mondhatnám, hogy az Év Jegyzője díj Szarvason immár hagyomány, azt szeretném tehát, hogy olyan munkát végezzünk, s majdan úgy adhassam át a hivatalt, hogy majdani utódom is részülhessen egy ilyen kitüntetésben. Ez azt jelentené ugyanis, hogy a mások által megkezdett, s általam folytatott úton továbbra is jó irányban haladunk, jó irányban halad a város. **T.L.**

gíteni. Persze, kell még mind-ehhez, hogy az ember szerettei is kibírják, elnézzék adott esetben a „hisztit”, sajnos előfordul, hogy rájuk már kevesebb figyelem, kevesebb türelem jut.

– Amikor jegyző lett, ilyennek képzelte ezt a munkát?

– Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy Mihaleczné Kovács Máriaival, Szarvas város korábbi jegyzőjével éveken keresztül együtt dolgoztam, mielőtt jegyző lettem, tudtam tehát, hogy mi mindennel jár ez a munka, tisztában voltam vele, hogy mit vállalok. Azt hiszem, hogy országos viszonylatban is példátlan az, ahogyan Marika, mint távozó jegyző, átadta nekem, az új jegyzőnek hivatalát.

– Ráadásul ő is megkapta az Év Jegyzője kitüntetést. Motiváció volt ez is a munkavégzés közben?

– Elmondhatom, hogy Szarvason magasra állította a mércét a jegyző, s mindenképpen az az eltökélt szándékom, hogy